

→ Бангкок

* One night in Bangkok
песма из мјузикла Chess, компоновали и написали: Bennz Anderson, Tim Rice i Bjorn Ulvaeus, извођач: Murray Head

One night in Bangkok and the world's your oyster
The bars are temples but the pearls ain't free
You'll find a god in every golden cloister
And if you're lucky then the god's a she
I can feel an angel sliding up to me.
One night in Bangkok makes a hard man humble
Not much between despair and ecstasy
You'll find a god in every golden cloister
...A little flesh, a little history
...I can feel the devil walking next to me.

Као престоница Тајланда од 1782. године, Бангкок је заиста изузетан град. Често је називан “Градом Анђела” или “Источном Венецијом”, а сигурно представља једну од дестинација коју треба посетити и доживети све његове чари и невероватне призоре. У Бангкоку имате 22 зоне које са правом претендују на назив “центар града”, преко 400 светилишта и 800 хотела. Бангкок је пун живота, гужве и егзотичности.

Савремени Бангкок је дом за око 8 милиона становника и представља комбинацију модерних четврти у којима се солитери такмиче у висини и традиционалних сојеница на каналима, пијаца и велелепних храмова. Општи утисак је невероватна чистоћа улица и других јавних простора упркос многољудности и познатом проблему загађености ваздуха издувним гасовима. Осећај да се на једном месту преплићу

традиција и висока технологија, тако препознатљив на простorima азијског континента, и овде је присутан. И наравно све помало личи на чувени хит "One night in Bangkok"* . Дуализам је свеprisutan и односи се на висок ниво духовности и посвећености религији и култури нације, али у исто време ово је и престоница разврата, још од времена када су амерички војници за време рата у Вјетнаму овде долазили на одсуство. На улици можете видети слона који служи као транспортно средство или атракција за туристе, будистичке монахе обучене у јарко наранџасте тканине, али и плесачице у ноћним баровима, све врсте ресторана из познатих светских ланаца, банкомате и друге одлике глобализације.

Гужве на улицама града, свакодневни саобраћајни колапси по којима је постао познат и даље су у извесној мери присутни, иако су уведене мере да се стање побољша. Наиме пошто је временом саобраћај такорећи угушио град и постао неподношљив у сваком смислу – и функционално и еколошки, град је био принуђен да кроз своје ткиво провуче нове, моћне саобраћајнице, попут аутопутева, које повезују различите делове града. Ови магистрални правци, због трошкова и неповољности терена изазваног високим нивоом подземних вода, изведени су надземно, на конструкцијама од којих застаје дах. Иако не дају нарочито леп естетски утисак, пролазећи тик испод прозора зграда, пратећи и пресецајући трасе постојећих булевара, са бројним петљама и прикључцима, мора се признати да решавају проблем. Нису само аутомобили подигнути на ниво изнад тла. По једној од ових конструкција креће се и

недавно направљен "Skytrain", нека врста лаког шинског транспортног средства. Бангкок се ипак спустио и под земљу, те један део града опслужује линија метроа.

Када смо већ код градског превоза, а он представља веома важан фактор у кретању овако великим градом, треба поменути и реку Chao Praya на којој је путнички и теретни саобраћај врло интезиван и на којој чини се нема загушења. Реком и каналима се можете возити бродом или чамцима, тзв. воденим таксијем и осећај је сјајан јер се на тај начин може видети град из потпуно другог угла. То је прилика да се види како је Бангкок некада изгледао, пре изградње модерних солитера. Питање је колико дуго ће налетима модернизације одолети овај традиционалан начин живота. Треба доживети и пливајућу пијацу где на мрежи канала локално становништво у чамцима купује, или пак доноси за продају различите производе. Призор је јединствен: из чамаца препуних воћа, поврћа, слаткиша или зачина, свако покушава да понешто прода уз што већу цену.

За дистанце мање од 3 км препоручује се трицикл са мотором, чувени "тук-тук", који су истовремено и један од симбола Бангкока. За цену возње се треба озбиљно погађати. Наравно увек можете да се одлучите и за пешачење. Град има повољну морфологију, тј. терен је раван, али будите обазриви на раздаљине које нису занемарљиве и чињеницу да организација града нема много заједничког са европским градовима на које смо навикли, јер град нема класично језгро већ има више центара и безброј непрегледно дугачких булевара.

Сада када смо вас упознали са начинима кретања остаје нам да вам кажемо шта све можете обићи у Бангкоку. Ми смо били изузетно вредни и за реално кратко време посетили смо велики број храмова, који својим златним сјајем и осећајем за детаљ и боју остављају без даха. Њихова архитектура није упоредива ни са чим што смо до сада видели, а утисак је да ни фото апарат не може реално да дочара занатску вештину њихових градитеља. Осим тога видели смо и друга атрактивна места попут Patronga, улице ноћних барова и пијаце, зоолошког врта, луксузних хотела и насеља сојеница на обалама канала.

Бити у Бангкоку, а не посетити Велику Палату је као да сте били у Паризу а нисте видели Ајфелов торањ. Са својим шареним крововима, чипкастим и блистајућим торњевима, Велика Палата ће вас заиста фасцинирати. У огромном комплексу зграда, у којима се одржавају званичне церемоније, најпосећеније је Светилиште Смарадног Буде. У сали светилишта, на олтару високом 11 м, постављена је скулптура Буде исклесана од зеленог жада и украшена златом. Скулптура висине 75 см је један од најобожаванијих културних објеката у целом Тајланду.

Храм Wat Pho се налази у непосредној близини комплекса Велике Палате и храма Смарадног Буде. Највећа атракција је скулптура лежећег Буде, дуга 49 м. Али не треба заборавити да је овде била једна од првих световних школа у Бангкоку и да је и данас ово светилиште познато као једна од најбољих школа традиционалне тајландске масаже.

Исто тако фасцинантно и чувено је Светилиште Зоре или Wat Arun ситуирано на другој обали реке Chao Praya, грађено у стилу кмерских пагода, као храм краља Раме II, висине 79 м и покривено вишебојним порцеланским плочицама.

Препоручујемо и посету Мермерном Светилишту или Wat Benchamabophitu које је саграђено у време Краља Chulalongkorn (1868 – 1910) и у њему се чува импресивна колекција Будиних рељефа у бронзи. Светилиште Златног Буде или Wat Traimit се налази у кинеској четврти и у њему је смештена скулптура Буде израђена од злата, висока 3 м и тешка 5 t. Такође, можете посетити и храм назван Златна планина, чија је основна предност што се налази на вештачки изграђеном узвишењу те са њега можете сагледати панораму града. Наравно онолико докле вам поглед допире у даљину видећете сличан приказ, високе солитере на хоризонту. Ако још имате снаге обиђите и храм у коме ће те видети запањујуће високу скулптуру стојећег Буде, која се издиже изнад кровова околних зграда или Wat Suthat, прелепи храм испред кога се налази конструкција циновске љубашке на којој су некада извођени ритуали од којих застаје дах. Да смо имали прилике да дуже боравимо у овом граду вероватно бисмо открили још атракција, али и кратак боравак нам је на тренутак дочарао атмосферу ”града анђела”.

■ мр Наташа Даниловић Христић